

Kjer je ni, tam se prikažejo rade vsake sorte bolezní in te, ki so iz drugih uzrokov nastale so za veliko nevarniše.

Ne toliko nevarna, kolikor sitna bolezen so uši. Nastane pa ta bolezen najbolj iz nesnage. Ako se mlado živinče ne češe in ne štriglja, čisto lahko postane ušivo. Česati je mlado živino ravno tako potreba, kakor staro, če še ne bolj, saj je koža tudi pri njej živa prevleka života, ne pa mrtev meh. Skozi kožo meče narava vso nesnago iz živinčeta, ki sicer moti njegovo zdravje.

Pri teletih se zaredé najraji takrat uši, kedar so jih odstavili. Novi krmi se še niso privadila, želodec je ne prekuha prav in naravna posledica je spridenje krvi. Istotako se zaredijo uši, ako strada živinče ali pa dobiva le slabo krmo.

Kakoršnja je živina, takošnje so tudi uši. Druge so torej pri teletih in druge pri jagnjetih. One se po takem prenesó, toda le na živinče enake vrste.

Prva potreba je torej snaga pri živini in pa dobra zdrava in zadostna hrana. Tako se prepreči ta bolezen ali ona vsaj ne nastopi v toliki meri, kakor bi sicer. Ako se prikaže, največ uši je rado na vratu, na hrbtu, po repu itd. Odpravijo se uši, toda včasih je treba veliko truda.

Umiva se uni del trupla, na katerem je ta grda golazen, s kraja s toplo mlijnico, s toplim jugom in še le, če to nič ne izda, seže se po krepkejem zdravilu.

Svetuje se za to, da se skuha v kropu narazan tobak ali čmerikova korenina ter potlej umiva ušivo živinče s tisto vodo. Ni pa dobro, če se z njo živinče preveč drgne, izlasti je treba biti previdnemu, ako že ima živinče kraste.

To umivanje bode največkrat izdalo, ko bi pa še vse eno ne pregnalo uši, seže se po živem srebru, toda tu je treba paziti, da si živinče ne oliže namazanih delov trupla. Sicer bi dobilo ga kaj va-se ter bi poginile uši pa tudi živinče.

Sejmovi. Dne 1. avgusta v Ormožu, v Gomilici, v Konjicah, v Marenbergu, pri sv. Martinu pod Vurberkom in v Zagorju. Dne 2. avgusta pri sv. Lenartu v Slov. goricah in v Radgoni. Dne 3. avgusta v Lučanah in v Arvežu. Dne 4. avgusta na Sv. Gorah. Dne 5. avgusta v Loki, na Ptujju in v Trbovljah. Dne 6. avgusta na Bregu in v Novi cerkvi pri Ptujju.

Dopisi.

S Ptujja. (Po volitvah za okrajni zastop.) [Dalje.] Imen teh odpadnikov ne imenujemo, kakor onih velikih posestnikov nismo

imenovali, kateri so z mestjani potegnili, ker jih volilci itak dobro poznajo. Zato pa je treba paziti, kedar se volitve vršijo, kdo se za volilnega moža izvoli! Proč s kukavicami, sram naj bode izdajice! Odločno moramo postopati in začeti ostro trebiti luliko in osat! Komur je kupica vina ali kosček mesa več, kakor dobro ime in moška čast, za tega ne sme biti med Slovenci prostora, in gola nesramnost je, ako se taki ljudje repenčijo, da se ni izbral iz njihove sredine nobeden kandidat! Kandidatov, kateri bi se postavili v kleti Fürst-a ali Leskovškega, pravi Slovenec nikdar maral ne bode! To si naj zapomnijo tisti, katerih se te besede tičejo. Zmaga pri volitvah je takrat tem večega pomena, ker se je od nasprotne strani hudo agitiralo; kmetje veliki posestniki in volilni možje občin celo po noči niso imeli miru pred nemčurskimi agitatorji. Ni bilo dosti, da se je razposlalo slovensko poročilo o „djavnosti“, razposlali so še posebe oklic do volilcev. Da bi volilce motili, raznašali so pred volitvijo vest, da bodo volitve preložene. Da bi bojazljive volilce odvrgli od volitve, se jim je grozilo, da ne bodo dobili več nobenega zasluzka, da se izvršena dela ne bodo izplačala, da se projektirane ceste ne bodo delale, da občine ne bodo dobile bikov in žrebcev, obljubljenih brizgalnic itd. V volilno komisijo so hoteli spraviti Ecklna kot načelnika hranilnice, tujca Piška od vorschussa in Fichtenaua, zastopnika hranilnice, češ, ta in oni je dolžan, ne bode se upal zameriti in volil bode z mestjani. Vroča želja se nasproti nikomur ni izpolnila, slovnski kmet noče več nikomur biti hlapec, ker je iz nevednosti preje dolga leta hlapčeval, pa samo zasramovanje žel!

(Dalje prih.)

Od sv. Ilja v Slov. goricah. (Pokojni župnik.) „Zalujte Slov. gorice, ker vaši duhovni sinovi vas zapuščajo zaporedoma v najboljših letih“, tako so zaklicali govornik preč. g. kanonik dr. Križanič lansko leto pri pogrebu velezaslužnega Jareninskega dekana, gosp. Josipa Čučeka. In kdo bi si mislil takrat, da čez leto dni bodo žalovale Slov. gorice zopet po enem svojih duhovnih sinov, ki jih je zapustil v najboljših letih, dekanija Jareninska po dobrem, skrbnem, pridnem in pobožnem delavcu v vinogradu Gospodovem, duhovni gospodje za svojim prijaznim, gostoljubnim in odkritosrčnim sobratom in soščolcem, in farani Št. Iljski za svojim vsestransko spoštovanim in ljubljenim dahovnim pastirjem in župnikom. In to, česar smo se najmanj nadjali, to se nam je pripetilo; zapustili so nas naš ljubljeni gospod župnik, Anton Merčnik za ta svet na večno. Čutili so se bolehnega kake tri tedne, vendar ne tako hudo, da bi jim trebalo v posteljo, ter so še maševali in pridigali. V četrtek dne 16ega junija so še svoje posestvo ogledovali in de-

lavce nadzorovali. V petek na praznik presv. Jezusovega Srca so še tudi maševali in se prav dobro počutili. Ta dan po noči jim je pa h krati hudo postalo in v soboto dne 18. junija na večer po osmi uri so v sveto olje djani v Gospodu zaspali. Kmalu po „Ave Mariji“ zapel je veliki zvon, noseč s svojim glasom faranom žalostno novico, da nam je nemila smrt po kosila značajnega, za vsestranski blagor vnetega, delavnega in od vseh ljubljenega župnika. Rajni gospod bili so z vsakim prijazni, gostoljubni, odkritosrčni in dobri, pa tudi ostri, ako je bilo treba, zares blaga duša, prava dika duhovnikov Lavantinske škofije. Pogreb, akoravno je bilo slabo vreme, bil je sijajen. Ljudstva domačega in tujega se je vse trlo. Prišlo je pa tudi rajnemu gospodu zadnjo čast skazat 36 duhovnikov Lavantinske in Sekavske škofije. Kondukt vodili so preč. gosp. kanonik dr. Križanič iz Maribora, genljivo nagrobnico govorili pa so č. g. Josip Flek, dekan Jarenski. Koliko ljubezen in spoštovanje so živali rajni gospod župnik pri svojih slovenskih št. Iljskih ovčicah, pričajo teh solze in jok pri pogrebu. Ne eno oko ni suho ostalo. Naj nam nepozabljivi gospod župnik po njihovem trudapolnem delu sladko in mirno počivajo! Njih spomin naj živi ne samo pri št. Iljčanih, temveč po celih Slovenskih goricah in duhovnih sobratih Lavantinske škofije, duša pa naj nebeško veselje vživa! Bodi jim slovenska zemlja lahka!

Fr. Fr.

Od sv. Ilja v Slov. goricah. (Žalostno in grdo, pa resnično.) Da tudi smrt daje priložnost k zlobnemu delu, to se je pokazalo ob smrti poštenim št. Iljskim faranom nepozabljivega župnika gosp. Ant. Merčnika. Nekatere osebe so ta za nas farane nesrečni trenotek porabile za zlobno delo ter so se ptujega blaga polastile. Kdo da je stegnil svoje roke po ptujem blagu, naj ne bođe imenovan, kajti bralci bodo sami pogodili. Ali nobeno krivično dejanje nima sreče in blago ne teka; tako se je tudi tukaj posrečilo č. g. provizorju z žuganjem in ojstrimi besedami do dotične osebe preminolo blago zopet dobiti v roke. Nekaj perila in drugega oblačila se je hitro našlo v listju pokopano. Podobo Mater božje je našel g. okrajni sodnik v zrnju skrito, ko je cenil rajnega župnika blago. Tudi zlata žepna ura je na naglem preminola, ker g. kaplan v tistem žalostnem trenotku niso mogli vse hitro v varni kraj spraviti. Ali pretečene dni je došla ura z verižico, v vrednosti 100 gld. po pošti iz Maribora pod celo neznanim imenom. Gotovo je mislilo ono človeče s ptujim imenom od sebe odvriti sum grdega polastenja ptujega blaga: to se mu pa brž ko ne ne posreči, kajti že je zapisano v bukvah —. Mislimo, da se tako dejanje vsikdar in vselej, posebno pa ob takej priložnosti sme očitno gra-

jati, zato pa bodi vsem, kateri so svoje dolge roke stegovali po blagu rajnega župnika rečeno: Sram vas bodi!

Iz Gaberk. (Odgovor.) V šte. 27. dopis iz okolice Šoštanj govori o necem „človeku iz Gaberk“, ter mu hoče po sili spoštovanje in dobro ime vzeti. Ker pa je za dobro ime potrebno skrbeti, zato mu bodi to-le v odgovor. Gosp. I. Negri se je volitve res vdeležil pa njega ni nihče volil, tudi meni ni roke podal. Da smo celo pol leta delali načrte, to ni res, k večjemu je kdo vprašal: kaj, da ni nič volitve. A bi bila že v začetku grudna m. leto biti imela. Da bi bil jaz od hiše do hiše hodil, tudi ni res. To si pač sami po sebi mislite, kajti vi ste to resnično storili. Jaz sem bil v volilni komisiji in če je volilec meni listek dal brati in je moje ime bilo zapisano, sem ga torej moral brati, sicer bi ne bil mu proste volje spolnil. Sicer pa sem bil in ostanem zvest, neomahljiv narodnjak v vsakošnjem slučaju, bodi si v novicah ali v djanju. Sovražniku, ki me v časniku črni, bodi pa plačilo, kakor si ga zasluži! Jaz nočem izdajalec domovine biti, sem volil zaupljive moče, ne za nemčursko stran, temveč za to, da se dača zniža, kajti mi imamo 45 procentov za občine. To je veliko. Kmet.

Iz Kotmirske fare. (Slov. kresovi.) Na poziv vrlega rodoljuba gospoda V. skušali smo se tudi mi, pridružiti vam vrlim Štajarcem, da si naredimo kresove po gorah ter z njimi počastimo sv. Cirila in Metoda. Ona sta prinesla nam Slovanom „v desnici sv. križ, v levici knjige zlate“, ker sta se tu na zemlji toliko trudila za naše največje dragocenosti, sv. vero in besedo materno. Na nju priprošnja zaupljivo pričakujemo pomoči od zgoraj. Po vsem so bili v Celovškej okolici trije kresovi. Opravljali smo to svečanost, kolikor moč, po nasvetu gosp. V., možnarji so pokali, rakete so švigale v zrak, in glasile se poštene slovenske pesmi. Vsi ginjeni smo sklenili, da ne bomo, ako nam da Bog zdravje, tudi druga leta tega opustili. Gotovo si pridobi ta pobožna, vzviševalna ideja zmeraj več prijateljev. Toraj na delo, vrli bratje, izvršujmo nam od zgoraj dano naročilo!

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Naučni minister, pl. Gautsch, si prizadeva veliko, naj spravi v šole več domoljubja. Ker mu ne gre posebno pri večjih, skuša pa pri malih. Ravno je razpisal darila trem povestim, ki bi bile za mladino, pa posebno lepo jo učile domoljubja. Škoda, da so darila samo za nemške povesti, potreba pa jih je že ne mara, da nemškim otrokom najbolj. — Štaj. deželni odbor pripravlja načrt postave za deželno zavarovalnico. Želeti bi bilo, da ga pripravi že do jeseni ter ga predloži deželnemu